

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/73/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118010780
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118010780.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica na neverejnom zasadnutí konanom dňa 6. augusta 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Jozefa Mikluša, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/57/2018 zo dňa 03.04.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresného súdu bol skutok obžalobou kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal obžalovaný M. M. M. dopustiť tak, že

v čase okolo 23.30 hod. dňa 26.11.2016, v A. A., v priestoroch klubu V., v chodbe vedúcej k východu, Z. B., ul. N. C. č. XX, A. A., došlo k incidentu medzi M. M. M. a poškodeným W. K., nar. XX.XX.XXXX, po čom poškodený W. K., už aj so svojou manželkou M. K., nar. XX.XX.XXXX, si chcel vec vydiskutovať s obžalovaným pričom došlo k slovnej potýčke, pri ktorej poškodený následne udrel obžalovaného jedenkrát päšťou do brady, načo obžalovaný, po tomto údere udrel najmenej 3 krát päšťami poškodeného do oblasti tváre, načo spadli obidvaja na zem, následne približne po 15-tich minútach pokračovala potýčka von pred vchodom do klubu, kedy poškodená M. K. potiahla zozadu za tričko obžalovaného M. M. M., načo sa obžalovaný otočil a 1 krát ju udrel päšťou vľavo na krku, po čom prišiel brániť svoju manželku W. K. a udrel dvakrát obžalovaného do oblasti hlavy, čím vyššie uvedeným útokom obžalovaný spôsobil poškodenému W. K., nar. XX.XX.XXXX, otras mozgu, pomliaždenie hlavy v oblasti čelovej a okoloočnicovej obojstranne, zníženie počutia na ľavé ucho, ktoré zranenia si vyžiadali dobu PN 21 dní a poškodenej M. K., nar. XX.XX.XXXX, spôsobil zranenia stredne ťažkú poruchu dynamiky krčnej chrbtice, pomliaždenie ľavého pleca, ktoré zranenia si vyžiadali dobu PN 10 dní,

bol postúpený Okresnému úradu Banská Bystrica, odboru všeobecnej vnútornej správy, so záverom, že žalovaný skutok nie je trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť prejednaný ako priestupok.

Proti tomuto uzneseniu podal okresný prokurátor v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú zdôvodnil tým, že vo výsluchu obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodeného udrel trikrát, lebo sa chcel brániť. V danom prípade, ak súd uvádza, že boli rôzne výpovede svedkov podľa toho, či boli na strane obžalovaného alebo poškodeného, je jediným objektívnym dôkazom odborné vyjadrenie znalcov z odboru zdravotníctva, z ktorého vyplýva, že mechanizmus zranení zodpovedá popisu poškodeného a obžalovaný priznal, že poškodeného viackrát udrel. Obžalovaný spôsobil poškodenému také zranenia, ktoré sú v zmysle Trestného zákona ublížením na zdraví a spáchal to na verejnosti prístupnom mieste, resp. pred viac ako dvoma prítomnými osobami, teda verejne. Súd uvádza, že znalec potvrdil, že zranenia, ktoré utrpel poškodený, mohli vzniknúť tromi údermi a súd vyhodnotil, že nešlo o nutnú obranu. Sťažovateľ má za to, že boli naplnené zákonné znaky obidvoch žalovaných prečinov. Prokurátor sa nestotožňuje s úvahou súdu o možnej pomoci zo strany lekárov vo M. K., pretože takéto úvahy nie sú

ničím podložené a znalec dobu liečenia nespochybnil. Okresný prokurátor navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nemožno označiť za dôvodnú.

Preštudovaním spisového materiálu krajský súd zistil, že prvostupňový súd vykonal dostupné dôkazy, tieto vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a napokon dospel k správnym skutkovým záverom a tiež k záverom právnym.

Z obsahu trestného spisu pre krajský súd nepochybne vyplynulo, že poškodený utrpel pri konflikte s obžalovaným zranenie prejavujúce sa hematómom pod ľavým okom a drobnými odreninami na krku. Problematickým sa javí ako konflikt vznikol, akým spôsobom prebehol fyzický atak na poškodeného zo strany obžalovaného, jeho intenzita a napokon rozsah zranení poškodeného.

Prvostupňový súd dospel k záveru, že konflikt vyprovokoval poškodený, na druhej strane dospel k záveru, že obžalovaný nejednal v nutnej obrane. Okresný súd tiež spochybnil dĺžku doby, kedy sa poškodený liečil s tým, že ošetrovanie mu vykonala N., v ktorej poškodený pracuje.

Možno prisvedčiť názoru prokurátora, že pri dokazovaní sa vytvorili dve skupiny dôkazov, ktoré sa vzájomne vylučovali. Bolo potom potrebné vychádzať z nezávislých dôkazov, ktoré objektivizovali tvrdenie jednej či druhej strany.

Obžalovaný M. tvrdil, že konflikt vyprovokoval poškodený a on bol ten, ktorý sa mal brániť. Poškodený K. tvrdil, že ho napadol obžalovaný a spôsobil mu zranenie. Svedkovia, ktorí mali blízko k jednej alebo druhej strane podporovali výpoveď obžalovaného alebo naopak poškodeného.

Objektívne však bolo preukázané, čo potvrdila aj manželka poškodeného M. K., že ako prvý udrel poškodený obžalovaného a ten potom útok opätovoľ. Podľa výpovede svedkyne M. K. sa mal obžalovaný zahnať na ňu a preto poškodený zaútočil na obžalovaného.

Je potrebné tiež vidieť, že konflikt mal tri fázy, z ktorých dve prebehli v priestoroch diskotéky a tretia fáza prebiehala už mimo priestorov a bola zachytená aj priemyselnou kamerou.

Poškodený tvrdil, že obžalovaný ho mal chytiť pod krk, o čom mali svedčiť aj drobné odreniny na jeho krku. Potom v ďalších fázach vždy vyhľadal obžalovaného poškodený a konflikt tak gradoval, až vyústil do vzájomných úderov, keď ako už bolo uvedené, prvý úder zasadil obžalovanému poškodený. Ďalšie pokračovanie konfliktu vyplynulo z videozáznamu, z ktorého je zrejmé, že manželka poškodeného M. K. zozadu uchopila obžalovaného, ktorý ako tvrdil sa domnieval, že je to opäť poškodený a M. K. udrel. Potom poškodený opäť zasadil dva údery obžalovanému, ten údery už neopätovoľ. Možno uveriť obžalovanému, že bol sám prekvapený, že udrel manželku poškodeného, pretože predpokladal, že znovu zaútočil poškodený. Je tiež nepochybné, že obžalovaný neutrpel pri konflikte žiadne podstatnejšie zranenie. Poškodený mal po konflikte hematóm pod ľavým okom a drobné odreniny na krku. Tieto zranenia boli viditeľné a objektivizované. Obžalovaný vyhľadal ošetrovanie až po návrate do M. K. v N., kde pracuje. Tam bol hospitalizovaný z podozrenia z otrasy mozgu, čo sa však objektívne nepotvrdilo a preto bol z nemocnice prepustený.

Poškodený subjektívne pociťoval aj pískanie v uchu. CT vyšetrením sa nijaké zmeny na mozgu ani na uchu poškodeného nepotvrdili. Subjektívne ťažkosti pociťovala aj M. K..

Odborné vyjadrenie znalkyne z oblasti chirurgie, čo sa týka poškodeného, kopíruje lekárske správy. Znalkyňa v odbornom vyjadrení konštatovala, že poškodený W. K. bol obmedzovaný na obvyklom spôsobe života po dobu 21 dní psychickou traumou a bolesťami hlavy. Poškodená M. K. bola obmedzovaná bolesťami chrbtice.

Je nepochybné, že poškodený je D. W. a minimálne prichádzal do častého kontaktu s lekármi N., pre ktorú pracuje, čo môže vyvolávať pochybnosti o dĺžke liečenia poškodeného, pričom jeho subjektívne ťažkosti neboli objektívne potvrdené.

Aj krajský súd má za to, že aj keď obžalovaný tvrdil, že sa len bránil, nejednal v nutnej obrane. Keď ho poškodený udrel prvý, následne išiel do spoločného vzájomného konfliktu a sám pokračoval v útoku na poškodeného, keď tento už po páde na zem na neho neútočil.

Tiež je potrebné uviesť, že sa jedná o fyzicky zdatných aktérov konfliktu, pri ktorom len jeden z nich mal zranenie v podobe hematómu pod okom.

Za daných okolností, keď fyzický konflikt začal poškodený úderom do tváre obžalovaného a následne pri ďalšom pokračujúcom konflikte utrpel menej závažné zranenia, takéto konanie formálne môže naplniť znaky žalovaných prečinov, na druhej strane po zohľadnení materiálneho korektívu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následok a okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná. Takéto konanie potom nie je potrebné kriminalizovať a možno ho podradiť pod priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie okrem iného drobným ublížením na zdraví, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Správne si počínal okresný súd, keď postúpil skutok obžalovaného Okresnému úradu Banská Bystrica, v obvode ktorého ku skutku došlo, pretože skutok nie je trestným činom, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť prejednaný ako priestupok.

Skutku sa obžalovaný dopustil 26.11.2016.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch - priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli 2 roky. Nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia s účinnosťou od 01.02.2014 do plynutia lehoty podľa odseku 1 sa nezapočítava doba, počas ktorej sa pre ten istý skutok viedlo trestné stíhanie.

Podľa § 96b spomínaného zákona ustanovenie § 20 ods. 2 Zákona o priestupkoch v znení účinnom od 01.02.2014 sa vzťahuje na priestupky spáchané po 01.02.2014.

Vychádzajúc z uvedeného preto potom krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.